

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BIHOR
SECȚIA A III-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr.

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la
PREȘEDINTE
Grefier

Pe rol judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamanții au solicitat în contradictoriu cu pârâții, având ca obiect Litigiu privind funcționarii publici - *Ordinul nr. 1664/2023 și Dispoziția A_RUM nr. 1664/2023*.

Se constată că dezbaterea cauzei a avut loc în data de, când susținerile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta, când a fost amânată pronunțarea pentru data de și ulterior pentru data de

TRIBUNALUL

Asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea unor probleme de drept, Tribunalul reține:

Prin cererea înregistrată la data de pe rolul Tribunalului sub dosar nr. reclamanții au solicitat în contradictoriu cu pârâții ca prin sentința ce o va pronunța să dispună:

1. anularea în parte a Ordinului nr. 1664/2023;
2. anularea dispoziției nr. A_RUM 1664/2023;
3. obligarea pârâților la acordarea, pe lângă salariul de bază și sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare de muncă la data de 06.10.2023, și a sporului de 25% pentru risc și suprasolicitare neuropsihică.
4. obligarea pârâților la plata diferenței salariale calculate de la data emiterii Dispoziției nr. A_RUM 1664/2023 și până la plata integrală a acestora, actualizate cu indicii de inflație la care se va adăuga dobânda legală penalizatoare.

În motivare au arătat în esență că sunt angajați în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală — Direcția Generală Antifraudă - Direcția Regională Antifraudă Fiscală 6 Oradea.

Potrivit dispozițiilor Art. XI alin 1 din OUG 31/2023 având în vedere prevederile art. 6 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, prin derogare de la prevederile art. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, se elimină inechitățile, discriminările și/sau discrepanțele de ordin salarial existente la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență în sistemul finanțelor publice ca urmare a punerii în executare a hotărârilor judecătorești.

Prin decizia civilă nr. 856/CA/02.12.2020 pronunțată de către Curtea de Apel Oradea în soluționarea dosarului nr. 6801/1 11/2017 instanța de judecată a dispus obligarea ANAF să plătească reclamanților, începând cu data de 01.03.2017 a drepturilor salariale în procent de 20 % aplicat la salariul brut lunar, reprezentând diferența neacordată aferentă sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică.

În această situație, dispozițiile legale mai sus amintite nu pot duce la reducerea veniturilor salariale ale subsemnaților prin neacordarea sporului pentru suprasolicitare neuropsihică.

În Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 198 din data de 25 martie 2015 a fost publicată Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 2/2015 privind examinarea sesizării formulate de Curtea de Apel Constanta Secția I civilă, în Dosarul nr. 2.886/1 13/2013.

Prin Decizia pronunțată, Înalta Curte a reținut că trebuie să răspundă dacă, din modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 2 raportat la art. 1 alin. (2) lit. e) pct. (i) și alin. (3) și ale art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, se poate reține existența unui tratament discriminatoriu în cazul în care tratamentul mai favorabil al unor angajați este rezultatul punerii în executare a unor hotărâri judecătorești prin care s-au acordat acestora anumite drepturi salariale.

Mai departe, prin Decizia nr. nr. 80 din 11 decembrie 2023 1.C.C.J. a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov - Secția civilă, în Dosarul nr. 2.710/62/2022, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și, în consecință a hotărât ca în interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că principiile nediscriminării și egalității pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, sub rezerva ca ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale.

Or, din actele administrative contestate s-a dispus tocmai neacordarea către reclamanți a sporului de 25 % pentru risc și suprasolicitare neuropsihică.

Dispozițiile art. 16 alin. (2) din Constituție statuează că nimeni nu este mai presus de lege. Așadar, nimeni nu poate invoca principiul nediscriminării pentru a obține un anumit tratament, cu încălcarea legii.

Astfel, principiul nediscriminării a fost astfel folosit pentru ca reclamanții să nu mai beneficieze de sportul de 25 % pentru risc și suprasolicitare neuropsihică.

Pârâțul prin întâmpinare a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive a Ministerului Finanțelor.

Pârâta, prin întâmpinare a invocat excepția inadmisibilității, tardivității și lipsei de interes și a solicitat respingerea acțiunii ca atare, iar în subsidiar, a solicitat respingerea acțiunii formulate de către reclamanți, ca neîntemeiată.

Precizează ca, reclamanții nu au formulat contestație în conformitate cu dispozițiile legale citate anterior împotriva O.P.A.N.A.F. nr. 1664/2023, astfel încât acțiunea introdusă la instanța de contencios administrativ este inadmisibilă.

În ipoteza în care ”plângerea prealabilă și contestația” formulată de reclamanți în temeiul art. 7 din Legea nr. 554/2004 ar fi calificată drept contestație în sensul dispozițiilor legale citate anterior, arată ca aceasta nu a fost depusă în termenul de 20 de zile calendaristice de la comunicarea actului administrativ reprezentat de O.P.A.N.A.F. nr. 1664/2023.

În concluzie, a solicitat admiterea excepției inadmisibilității respingerea acțiunii ca atare.

A mai invocat excepția tardivității acțiunii, având în vedere ca aceasta a fost înregistrată pe rolul instanței la data de 06.02.2024, deci după expirarea termenului de 30 de zile calendaristice de la comunicarea răspunsului la ”plângerea prealabilă și contestația” formulată de reclamanți în temeiul art. 7 din Legea nr. 554/2004.

A invocat excepția lipsei de interes a acțiunii. Învederează ca, potrivit dispozițiilor art. 32 și 33 teza I C. proc.civ.:

În speta de fata, reclamantii nu justifica un interes in promovarea actiunii in conditiile in care ulterior emiterii ordinului a carui anulare se solicita in prezenta cauza cuantumul drepturilor salariale ale acestora nu a fost sub nicio forma diminuat.

În subsidiar, arată că actiunea este neintemeiata.

În scopul unei corecte si complete informari a instantei cu privire la acordarea sporului pentru risc si suprasolicitare neuropsihica prin hotarari judecatoresti, arată urmatoarele:

Pe rolul instantelor de contencios administrativ si fiscal din Romania s-au aflat numeroase dosare avand ca obiect, in principal, acordarea diferentei de 20% de spor pentru risc si suprasolicitare neuropsihica/anularea O.P.A.N.A.F. nr. 835/2017, O.P.A.N.A.F. nr. 836/2017 si O.P.A.N.A.F. nr. 1021/2017.

Soluțiile pronunțate în aceste cauze au fost, în majoritate covârșitoare, în sensul respingerii acțiunilor formulate de către reclamant, însa, au existat si soluții de admitere ale acțiunilor formulate de catre inspectorii antifraudă si de obligare a instituției noastre la acordarea diferentei de spor in discutie.

Data fiind practica neunitara, a fost sesizata Inalta Curte de Casatie si Justitie pentru stabilirea interpretarii unitare a problemei de drept referitoare la reducerea sporului prevazut de art. 12 alin. (9) din O.U.G. nr. 83/2014.

Prin Decizia nr. 11/21.03.2022, Inalta Curte de Casatie si Justitie Completul RIL a dispus:

”Sporul pentru risc și suprasolicitare neuropsihică de care beneficiază inspectorii antifraudă din cadrul Direcției generale antifraudă fiscală se acordă, în perioada 1 martie 2017 - 31 decembrie 2017, în cuantumul procentual stabilit prin ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală (A.N.A.F.) emis în condițiile art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, respectiv cu încadrarea în cheltuielile cu salariile aprobate prin bugetul A.N.A.F.”.

Precizează ca, Decizia menționată mai sus nu a produs niciun fel de efecte cu privire la hotărârile judecătorești anterioare pronunțării Inaltei Curți de Casatie si Justitie in recursul in interesul legii.

În aceste context a fost adoptata O.U.G. nr.81 /2023 privind consolidarea capacității instituționale a Ministerului Finanțelor, exercitarea controlului financiar de specialitate al statului, pentru unele reglementări specifice, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, care la art. XI reglementează:

Având în vedere prevederile art. 6 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, prin derogare de la prevederile art. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, se elimină inechitățile, discriminările și/sau discrepanțele de ordin salarial existente la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență în sistemul finanțelor publice ca urmare a punerii în executare a hotărârilor judecătorești.

(2) În înțelesul alin. (1), prin sistemul finanțelor publice se înțelege Ministerul Finanțelor, Agenția Națională de Administrare Fiscală și structurile subordonate acesteia și Autoritatea Vamală Română.

(3) Metodologia și criteriile care stau la baza stabilirii drepturilor salariale luând în considerare hotărârile judecătorești potrivit prevederilor alin. (1) se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor, pe baza unei analize realizate de către Ministerul Finanțelor împreună cu Agenția Națională de Administrare Fiscală, structurile subordonate acesteia și Autoritatea Vamală Română, cu respectarea principiilor și a sistemului ierarhizării funcțiilor publice, între instituții publice, potrivit Legii-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare.

(4) După punerea în aplicare a prevederilor alin. (1) nu se mai plătesc alte categorii de drepturi salariale care nu sunt prevăzute prin acte normative în vigoare. ”

Din analiza acestor prevederi, rezulta ca sunt vădit neîntemeiate sustinerile reclamantilor potrivit cărora dispozițiile legale mai sus amintite nu pot duce la reducerea veniturilor salariale prin neacordarea sporului pentru suprasolicitare neuropsihica.

Tribunalul constată că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție:

Potrivit art. 2 din O.U.G nr. 62/2024 „*Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de casație și Justiție nu a statuat și aceasta nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată*” Tribunalul Bihor apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate ale sesizării.

Reclamantul a arătat că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar reprezentanta ANAF a arătat că lasă la aprecierea instanței.

Chestiunile de drept deduse judecării în cauza de față sunt următoarele:

Dacă în ipoteza în care reclamantul deține un titlu executoriu prin care s-a dispus obligarea pârâtei ANAF la plata sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică în cuantum de 25% aplicat la salariul brut lunar, inclusiv după intrarea în vigoare a Legii 153/2017, dispozițiile art. XI alin. 4 din OUG 81/2023 se opun acordării în continuare a acestui spor în cuantum de 25%, după punerea în aplicare a prevederilor alin. 1 din acest articol?

Dacă în ipoteza în care reclamantul nu deține un titlu executoriu, dar există o hotărâre judecătorească definitivă prin care se recunoaște altor funcționari publici din aceeași familie ocupațională și din cadrul aceleiași ordonator de credite plata sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică în cuantum de 25% aplicat la salariul brut lunar, inclusiv după intrarea în vigoare a Legii 153/2017, dispozițiile art. XI alin. 4 din OUG 81/2023 trebuie interpretate în sensul că se opun acordării acestui spor în cuantum de 25%, după punerea în aplicare a prevederilor alin. 1 din acest articol?

De această dezlegare depinde soluționarea cauzei, având în vedere că reclamantii arată că în urma pronunțării deciziei civile nr. 856/CA/2020 a Curții de apel Oradea în dosarul nr. 6801/111/2017 prin care s-a recunoscut unei reclamante din prezenta cauză (Burtic Iulia Andreea) dreptul la un spor pentru risc și suprasolicitare neuropsihică în cuantum de 25% aplicat la salariul brut lunar, acest spor trebuie acordat în continuare tuturor reclamantilor aflați în aceeași situație, chiar și după intrarea în vigoare a OUG 81/2023.

Înalta Curte nu a statuat asupra acestei chestiuni de drept, iar aceasta nu face obiectul unei sesizări în acest sens, până la data pronunțării prezentei, astfel că instanța constată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de OUG 62/2024 în vederea sesizării Înaltei Curți pentru dezlegarea acestei chestiuni de drept.

În temeiul art. 2 alin. 3 din OUG 62/2024 instanța va dispune suspendarea cauzei până la soluționarea de către Înalta Curte a acestei sesizări.

Potrivit art. 2 alin. 2 din OUG 62/2024, odată cu comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, încheierea de sesizare se transmite, în copie, prin poștă electronică, de către instanța de trimitere și celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în calea de atac, procese de natura celui în care aceasta a fost formulată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

În temeiul art. 519 C.proc.civ. și art. 2 alin. 1 din OUG 62/2024, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, cu privire la următoarea problemă de drept:

Dacă în ipoteza în care reclamantul deține un titlu executoriu prin care s-a dispus obligarea pârâtei ANAF la plata sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică în cuantum de 25% aplicat la salariul brut lunar, inclusiv după intrarea în vigoare a Legii 153/2017, dispozițiile art. XI alin. 4 din OUG 81/2023 se opun acordării în continuare a acestui spor în cuantum de 25%, după punerea în aplicare a prevederilor alin. 1 din acest articol?

Dacă în ipoteza în care reclamantul nu deține un titlu executoriu, dar există o hotărâre judecătorească definitivă prin care se recunoaște altor funcționari publici din aceeași familie ocupațională și din cadrul aceleiași ordonator de credite plata sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică în cuantum de 25% aplicat la salariul brut lunar, inclusiv după intrarea în vigoare a Legii 153/2017, dispozițiile art. XI alin. 4 din OUG 81/2023 trebuie interpretate în sensul că se opun acordării acestui spor în cuantum de 25%, după punerea în aplicare a prevederilor alin. 1 din acest articol?

În temeiul art. 520 alin. 2 C.proc.civ. suspendă judecata cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței, azi,

PREȘEDINTE,

.....

GREFIER,

.....

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BIHOR
SECȚIA A III-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr.

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Grefier

Pe rol judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamanții în contradictoriu cu pârâții, având ca obiect Litigiu privind funcționarii publici - *Ordinul nr. 1664/2023 și Dispoziția A_RUM nr. 1664/2023*.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă reprezentantul reclamanților în baza împuternicirii avocațiale depuse la fila 10 din dosar și reprezentanta pârâților – c..... în baza delegației și a mandatului de reprezentare pe care le depune la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează instanței că procedura de citare este legal îndeplinită, cauza se află la al doilea termen de judecată, este scutită de plata taxei de timbru, la data de 13.09.2024 A.N.A.F. a comunicat instanței înscrisurile solicitate după care:

Instanța, pune în discuție aplicabilitatea dispozițiilor O.G. nr. 62/2024 în prezenta cauză.

Reprezentantul reclamanților arată că nu sunt aplicabile dispozițiile O.G. nr. 62/2024 în speța dedusă judecării, motiv pentru care solicită respingerea sesizării Î.C.C.J.

Susține prin acțiunea principală solicită anularea actului administrativ care a fost emis în baza unei ordonanțe de urgență și a solicitat anularea disp. ca efect subsecvent actului adm., în măsura în care instanța se constată nelegalitatea actului adm în aplicare directă cu O.G. 81/2001 nu mai este nevoie de o dezlegare a ÎCCJ dacă aceste dr. salariale ar trebui acordate pt. decizia contestată va fi anulată implicit ca urmare a actului adm în baza căruia a fost emisă. Î.C.C.J. nu poate stabili că ordinul este nelegal dar dispoziția ar fi legală pt. că nu poate fi investită cu petit 1, ea poate analiza doar incidența petiției 2, însă acest petit este în dependență directă cu petitul nr. 1 de anulare a actului administrativ, nu are caracter singular.

Reprezentanta pârâților – lasă la aprecierea instanței hotărârea ce o va lua în privința O.G. nr. 82/2024.

Instanța acordă cuvântul asupra probațiunii.

Reprezentantul reclamanților solicită încuviințarea probei cu înscrisuri. Întrebat fiind arată că nu are alte probe de solicitat sau cereri de formulat.

Reprezentanta pârâților arată că nu are alte probe de solicitat sau cereri de formulat.

Instanța, în temeiul dispozițiilor art. 255 C.pr.civilă coroborate cu art. 258 C.pr.civilă, încuviințează înscrisurile depuse la dosar.

În baza dispozițiilor art. 244 Cod procedură civilă, instanța declară cercetarea procesului încheiată și având în vedere că nu sunt alte cereri de formulat sau alte incidente de soluționat, în temeiul dispozițiilor art. 392 Cod procedură civilă, deschide dezbaterile asupra fondului cauzei.

Reprezentanta părților arată că, din partea Ministerului Finanțelor a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive a Ministerului Finanțelor întrucât este doar administrator de buget, iar din partea A.N.A.F. a invocat excepția inadmisibilității acțiunii întrucât este introdusă direct la instanța de judecată, excepția tardivității întrucât acțiunea a fost depusă peste termenul de 30 zile, peste termenul legal și excepția lipsei de interes întrucât drepturile nu sunt diminuate.

Pe fondul cauzei solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Reprezentantul reclamanților solicită respingerea excepțiilor invocate pentru următoarele motive: arată că, având în vedere caracterul celor 2 acte administrative, unul reglementat de Legea nr. 554/2004 și celălalt de Legea nr. 153/2017 a formulat contestație în temeiul art. 37 alin. 1 și 2 contestație împotriva dispoziției și în temeiul art. 7 din 1.554/2004 plângere prealabilă.

Față de excepția tardivității invocată susține că a fost comunicată dispoziția în 27.10.2023, a formulat plângere la data de 14.11.2023 în termen de 20 de zile lucrătoare.

Cu privire la acțiunea directă c/a dispoziției depusă la instanța de judecată arată că, potrivit confirmării de primire depuse la dosar a formulat acțiunea în mai puțin de 30 de zile de la comunicare. Arată că a respectat procedura legală de contestare a actului administrativ și a dispoziției.

Cu privire la interesul reclamanților arată că, prin O.G. 81/2011 s-a stabilit egalizarea drepturilor salariale a reclamanților, care erau beneficiari ai sporului de 25% stabilit prin hotărâri judecătorești. În executarea acestei ordonanțe a fost emis actul administrativ pe care l-a contestat.

Pe fondul cauzei solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată pentru motivele arătate în cererea de chemare în judecată. Cheltuielile de judecată le va solicita pe cale separată.

Instanța considerând că au fost lămurite toate împrejurările de fapt și temeiurile de drept ale cauzei, potrivit dispozițiilor art. 394 Cod procedură civilă încheie dezbaterile.

INSTANȚA

Având nevoie de timp pentru a delibera pentru a se depune concluzii sau note scrise la dosar,

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

Amână pronunțarea pentru data de

În temeiul disp. art. 396 alin. 2 C.pr.civ., pronunțarea hotărârii se va face prin punerea soluției la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în ședința publică de la

Președinte

.....

Grefier

.....

E.S.